

พระกรุณาธิคุณ

ตอนที่ 5

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงมีพระกรุณาธิคุณ ประทานแก่หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร ในงานเพื่อชาติบ้านเมืองสำคัญหลายๆ งาน ที่สำคัญคือ

๑) งานโคเน็กซ์ ๘๑ – สหชาติศิลป์อาชีพ ชื่อเต็ม คืองานแสดงผลสัมฤทธิ์หัตถกรรม และการประชุมชาวชนบทระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นงานที่อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ และในพระบรมราชินูปถัมภ์ โดยสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงพระกรุณาเสด็จไปทรง เป็นประธานเปิดงาน ที่สวนอัมพร เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๔ งานนี้รัฐบาลไทยเป็นเจ้าภาพจัดงานตามข้อเสนอของ หม่อมงามจิตต์ฯ ประธานสภาสตรีระหว่างประเทศ ในสมัยนั้น โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อชาวชนบททั่วโลก และมีผู้มาร่วมงานถึง ๘๘ ประเทศ

๒) มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ โดยทรงพระกรุณารับเป็น ประธานก่อตั้ง

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๔ ตามคำกราบทูลเชิญของหม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร ผู้ริเริ่มและประสานการก่อตั้ง ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี และทรงรับเป็นประธานกิตติมศักดิ์ของมูลนิธิฯ ด้วย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเยาวชนผู้ยากไร้ แต่ประพฤติดีทั่วประเทศให้ได้รับการศึกษาอบรมให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพ และ คุณธรรม เพื่อเป็นพลังสำคัญทำนุบำรุงรักษาชาติบ้านเมืองให้ดำรงไว้ซึ่งเอกราชตลอดไป ปัจจุบันมูลนิธิร่วมจิตต์ น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ได้ให้ทุนการศึกษาอบรมปีละกว่า ๒,๖๐๐ คน เป็นเงินปีละเกือบ ๗ ล้านบาท

เมื่อหม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร พักรักษาตัว สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้เสด็จไปเยี่ยมที่บ้านพักซอยสวัสดิ ถนนสุขุมวิท และเมื่อถึงคราหม่อมงามจิตต์ฯ ถึงแก่อนิจกรรม ได้ประทานพวงหรีดไว้อาลัย และได้ทรงนิพนธ์เพื่อเชิญไว้ในหนังสือที่ระลึกงานพระราชทานเพลิงศพ ดังนี้

หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตรได้เขียนไว้เองในหนังสือ “บุรฉัตรานุสรณ์” ซึ่งพิมพ์ในโอกาสพระราชทานเพลิง พระศพ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตร ว่า “เมื่อเราแต่งงานระยะแรก เป็นเวลาที่มีสงครามอินโดจีน ก็รับสั่งกับดิฉันว่าเราเกิดมามีหน้าที่ต้องช่วยสังคมเท่าที่จะช่วยได้ ทรงแนะนำให้ดิฉันเข้าไปช่วยงานสภาอากาศไทย ซึ่ง ต้องการอาสาสมัครในระยะนั้น ตั้งแต่นั้นมาก็ทรงสนับสนุนให้ดิฉันออกช่วยสังคมในด้านต่างๆ” นี่ก็คือจุดเริ่มต้นของ นักสังคมสงเคราะห์คนสำคัญคนหนึ่งของประเทศไทย ตั้งแต่นั้นมา หม่อมงามจิตต์ฯ ก็ได้หยุดงานในด้านนี้เลย

ผลงานของหม่อมฯ มากมายจนข้าพเจ้าไม่สามารถจะพรรณนาได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ขอเพียงชักตัวอย่างจากการรับสั่งของ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี “หม่อมงามจิตต์ฯ เป็นผู้ริเริ่มงานสังคมสงเคราะห์ เมื่อยังเกือบไม่มีใครทำกันเลย ได้คิดที่จะช่วยผู้ที่โชคไม่ดีในทุกวัย เด็ก ผู้หญิง ผู้ชรา และในสภาพต่างๆ ผู้ป่วย ชาวไร่ ชาวนา ฯลฯ จะเป็นผู้อยู่ในกรุงฯ หรือผู้ที่อยู่ห่างไกลก็ดี เช่นเป็นผู้ริเริ่มจัดโครงการให้ผู้มีรถยนต์และมีเวลา รับส่งผู้ป่วยด้วยโรครโปลิโอไปรับการกายภาพบำบัดที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าอีกโครงการหนึ่งก็คือ ร่วมกับ คุณหญิงอารีพันธ์ สุนาวิณวิวัฒน์ ได้ตั้งโรงเรียนจิตต์อารี ที่ลำปาง ซึ่งรับบุตร-ธิดา ของครอบครัวของผู้ที่ป่วยด้วย โรคเรื้อนซึ่งสังคมรังเกียจ ถึงแม้ว่าจะไม่มีภัยในการติดโรคจากเด็กเหล่านั้น”

โครงการที่ริเริ่มแล้ว หม่อมงามจิตต์ฯ จะมีได้ทั้งเลยเมื่อไปปฏิบัติงานอื่นจะได้ฝึกผู้ที่ บัดนี้มีชื่อเสียงใน วงสังคมสงเคราะห์ขึ้นมารับงานต่อไป และจนนาทีสุดท้ายของชีวิต ก็ได้คิดถึงผู้อื่น ถึงแม้ว่าตนเองจะเจ็บปวดใน กายเพียงใด ข้าพเจ้าเคยได้เขียนขอให้หายเร็วๆ เพื่อมาช่วยกันทำงานต่อไป หม่อมงามจิตต์ฯ ก็รับอย่างเข้มแข็ง

แต่เราก็อทราบว่ามีใครที่จะเสี่ยงความตายได้ ถึงอย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าก็อดเสียดายไม่ได้ที่ คนดี ผู้มีจิตใจบริสุทธิ์สมนาม หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร ได้ล่วงลับไปแล้ว

กัลยาณิวัฒนา

9 ธันวาคม 2526

Gracious Kindness

Episode 5

Her Royal Highness Princess Galyani Vadhana

Her Royal Highness Princess Galyani Vadhana extended her gracious kindness to Princess Ngarmchit Prem Purachatra through various activities and events for the good of the country. The most significant ones were as follows:

- 1) International Handicraft Exhibition and International Rural People Conference under the Royal Patronage of their Majesties the King and the Queen of Thailand

Her Royal Highness Princess Galyani Vadhana presided over the opening ceremony at Suan Amporn Park in 1981. The exhibition was hosted by the Thai Government in accordance with the proposal presented by Princess Ngarmchit Prem Purachatra, the Chairlady of the International Council of Women at that time, to contribute to the villagers around the world. Guests from 88 countries participated.

- 2) The Ruamchit Nomklao Foundation for Youngsters under the Queen's Patronage. HRH Princess Galyani Vadhana graciously accepted the title of Founding Chairlady in 1981 to respond to the invitation made by Princess Ngarmchit Prem Purachatra, the initiator and coordinator of the Foundation, on the *occasion* of the *Rattanakosin Bicentennial*, and also graciously took the title of Honorary Chairlady of the Foundation. The Foundation was set up to help the well-behaved impoverished youth from all over the country to receive an education so they could become our resource, enhanced by quality and virtue, which would turn into the main force to help maintain the independence of the nation. Currently, the Ruamchit Nomklao Foundation under the Queen's Patronage provides scholarships to more than 2,600 students each year with an annual budget of more than Baht 7 million.
- 3) When Princess Ngarmchit Prem Purachatra took a sabbatical to take care of herself, H.R.H. Princess Galyani Vadhana paid her a visit at her house in Soi Sawasdee on Sukhumvit Road. When Princess Ngarmchit passed away, HRH Princess Galyani Vadhana laid a wreath to commemorate her and wrote in the funeral memorial book of the royally-sponsored cremation ceremony as follows:

Next page...

Princess *Prem* (Ngarmchit) Purachatra wrote by herself in the book titled “Purachatranusorn” (Purachatra Memorial), which was published on the occasion of the royally-sponsored cremation of H.H. Prince Prem Purachatra, that “When we got married, it was during the Indochina War. His Highness spoke to me that we were all born to help society, and suggested that I should join the Thai Red Cross which was in need of volunteer workers at that time. Since he had encouraged me to help in various aspects of social welfare.” That was how one of the greatest social welfare workers in the country got started and since then Princess Prem (Ngarmchit) Purachatra had carried on the task ceaselessly.

Her achievements were enormous. I cannot complete the list without loss. Let me give an example by quoting H.R.H. the Princess Mother: “Princess Ngarmchit Prem Purachatra was the initiator of social welfare works when there was virtually no one actively doing so. Her main thoughts were to assist the underprivileged of all ages, the children, the women, the senile, all walks of life, the afflicted, farmers, peasants, and so on, including dwellers in both urban and rural areas. For example, one of her lesser-known projects was encouraging car owners who had spare time to help transport polio victims to Phra Mongkut Klao Hospital for physiotherapy sessions. Another, which was undertaken jointly with Khunying Areepan Sunawinwivat, was establishing Chit-Aree School in Lampang Province to educate the children of leprosy families who were disadvantaged and socially rejected, even though there were no risks of contagion from the children.

Any project, once initiated, would be seen through to the end. If Princess Ngarmchit Prem Purachatra moved on to a new project, she always made sure there were others, who later made their names in the social welfare circle, to continue the work. Even when her last moments were near, her thoughts were still for others, notwithstanding the pain in her body. When I wrote to wish her a speedy recovery so that she could return to help us with the work, her response was nothing but enthusiasm.

.....ext...

Unfortunately, as we all know, death is inevitable. Even so, I cannot help but mourn for the loss of such a fine person who had purity in her heart which matched the meaning of her name: Princess Ngarmchit Prem Purachatra.

H.R.H. Princess Galyani Vadhana

December 9, 1983